

ОТРИМАННЯ ДОПОМОГИ ПО ІНВАЛІДНОСТІ

КЛЮЧОВІ ТЕРМІНИ ТА БАЗОВА ІНФОРМАЦІЯ

Державна соціальна допомога – щомісячна державна допомога у грошовій формі.

Призначення цієї допомоги є підставою для отримання відповідного посвідчення.

Таке посвідчення - це документ, який підтверджує статус особи з інвалідністю, на підставі якого надаються компенсації та пільги.

Призначається і виплачується громадянам України, іноземцям, особам без громадянства, біженцям (головна умова – **постійне проживання на території України**).

На призначення такої допомоги мають право особи з інвалідністю, діти з інвалідністю, особи з інвалідністю з дитинства.

Для отримання такої допомоги необхідно звернутися до управління праці та соціального захисту населення за місцем проживання з пакетом документів.

Однією із істотних проблем, якою стикаються люди при оформленні державної соціальної допомоги, це відсутність документів, необхідних для оформлення такої допомоги, у результаті бойових дій на території країни.

Розмір державної соціальної допомоги залежить від розміру прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність (**з 1 січня 2024 року - 2361 грн.**) і встановлюється від 100% до 60% від такого прожиткового мінімуму.

ДОКУМЕНТИ, НЕОБХІДНІ ДЛЯ ОТРИМАННЯ ДЕРЖАВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ

- ➔ Заява встановленої форми.
- ➔ Інші документи.

<p>Для осіб з інвалідністю:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • паспорт та довідка про місце проживання; • медичний документ про інвалідність; • декларація про доходи та майновий стан осіб (у разі потреби); • копія довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, посвідки на постійне або тимчасове проживання (у разі потреби).
<p>Для осіб з інвалідністю з дитинства та дітей з інвалідністю:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • свідоцтво про народження та довідка про місце проживання відповідної особи, законного представника дитини; • медичний документ про інвалідність; • копія рішення про встановлення опіки чи піклування (у разі наявності); • довідка про те, що один із батьків не працює (якщо така особа здійснює догляд за дитиною з інвалідністю).

КВОТИ ЩОДО ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ

Вказані особи мають право працювати, займатися бізнесом.

Підприємства створюють спеціальні робочі місця для працевлаштування осіб з інвалідністю.

Відмова в укладенні трудового договору або в просуванні по службі, звільнення за ініціативою адміністрації, переведення особи з інвалідністю на іншу роботу без її згоди з мотивів інвалідності не допускається, за винятком випадків, коли за висновком медико-соціальної експертизи стан здоров'я такої особи перешкоджає виконанню професійних обов'язків, загрожує здоров'ю і безпеці праці інших осіб, або продовження трудової діяльності чи зміна її характеру та обсягу загрожує погіршенню здоров'я осіб з інвалідністю.

Існують гарантії щодо працевлаштування та праці таких осіб (зокрема, неповний робочий день або неповний робочий тиждень, пільгові умови праці).

Для осіб, які використовують найману працю, встановлюється норматив робочих місць для працевлаштування осіб з інвалідністю у розмірі 4 відсотки середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за рік, а якщо працює від 8 до 25 осіб, - у кількості одного робочого місця. До квоти зараховуються тільки особи з інвалідністю, для яких це місце роботи є основним.

За порушення цих квот винні особи щороку сплачують **санкції**.

